

B İ L D İ R İ

Emperyalizmin dayanağı işbirlikçi burjuvazi halkımıza karşı faşist saldırıya geçti. Harp açtı. Bu kanlı saldırı, yalnız işçilere, sendikalara, komünistlere, yurtsever gençlere, subaylara, öğretmenlere değil, burjuvazinin liberal koluna, CHP'nin demokratik sola açılan kanadına da yöneliktir. Ortak düşman açıktan açığa kendini ortaya koyuyor. Bütün ulusa meydan okuyor. Açık faşizme gidiyor.

Emperyalizm, bunalımlarının yoğunlaştığı, çöküşünün hızlandığı bugünkü dönemde birçok kapitalist ülkelerde faşizmi hortlatmayı deniyor. Bunu Türkiye'de Demirel, İrmak, Bayar, Feyzioğlu gibi politikacılar ve Sancar gibi militarist paşalar eliyle uygulamaya çalışıyor. Komandoları silâhlendiriyor, yerli holdingcilerle, toprak çiftlik beyleri ile birlikte politikacıları, generalleri, polis şeflerini, savcılarını satın alıyorlar.

Bu kanlı saldırının amacı, işçi sınıfının, geniş emekçi yığınlarının, bütün ilerici, devrimci güçlerin yürüttüğü ulusal bağımsızlık, demokrasi ve sosyal kurtuluş savaşını ezmektir. Sömürü ve talan düzenini sürdürmektir.

Türkiye Komünist Partisi emperyalizmin, işbirlikçi burjuvazinin bu kanlı egemenliğine karşı çetin bir savaş yürütegeldi. Bu savaşlar boşa gitmedi. Partimizin ulusal ve sosyal kurtuluş programı, Leninci politikası, tezleri, savaş sloganları geniş yığınlara, ilerici, yurtsever örgütlere mal oldu. Emperyalizme, onun vurucu yumruğu olan bütün örgütlerine, NATO'ya karşı savaş bayrağını ilk açan, bu savaş programlaştıran ve örgütleyen tek parti Türkiye Komünist Partisi'dir.

NATO'dan çıkmak, ikili Anlaşmaları yırtmak, topraklarımızdaki bütün NATO ve Amerikan üslerini kaldırmak, bugünkü halk düşmanı rejimi devirmek, demokratik bir hükümet ve düzen kurmak, bağımsız, tarafsız bir dış politika izlemek, geniş halk yığınlarının

ca benimsendi. Bu savaşın kapsamı genişliyor, orta tabakaları, burjuvazinin belli kesimini içine alıyor. Kimi generaller, kimi burjuva politikacıları, bilim adamları, mühendisler, yazarlar, yargıçlar bu savaşta yerlerini alıyor.

Anti-emperyalist, anti-faşist bir eylem birliğinin kurulması için bütün elverişli koşullar meydana çıkmıştır. Bozguncular, oportünistler, ayrımcılar, yıkıcılar foyalarını ortaya döküyor, gericiliğin hizmetinde olduklarını iyice açıklıyorlar.

Öte yandan anti-emperyalist, anti-faşist harekete yeni yeni güçler katılıyor, hareket genişliyor ve daha yüksek bir aşamaya ulaşıyor. Bugün, bu aşamada, Ulusal Demokratik Cephe birliği için somut koşullar meydandadır. Bütün ilerici yurtsever güçlerin somut bir savaş platformu çizmek amacıyla bir araya gelmeleri tarihsel bir zorunluktur.

TKP'nin, bütün örgütlerinin bu aşamada sorumlulukları artıyor. Bunlar, yeni yeni sorunlarla karşılaşılıyor. Yığınlardan, değişik politik yönlerden gelen ve gelişen anti-emperyalist, anti-faşist eylemleri, çıkışları biraraya getirmek, örgütlemek, derlemek ve savaşa sürmek, bugün komünistlerin başlıca ödevidir.

20 Şubat 1975

Türkiye Komünist Partisi

Merkez Komitesi